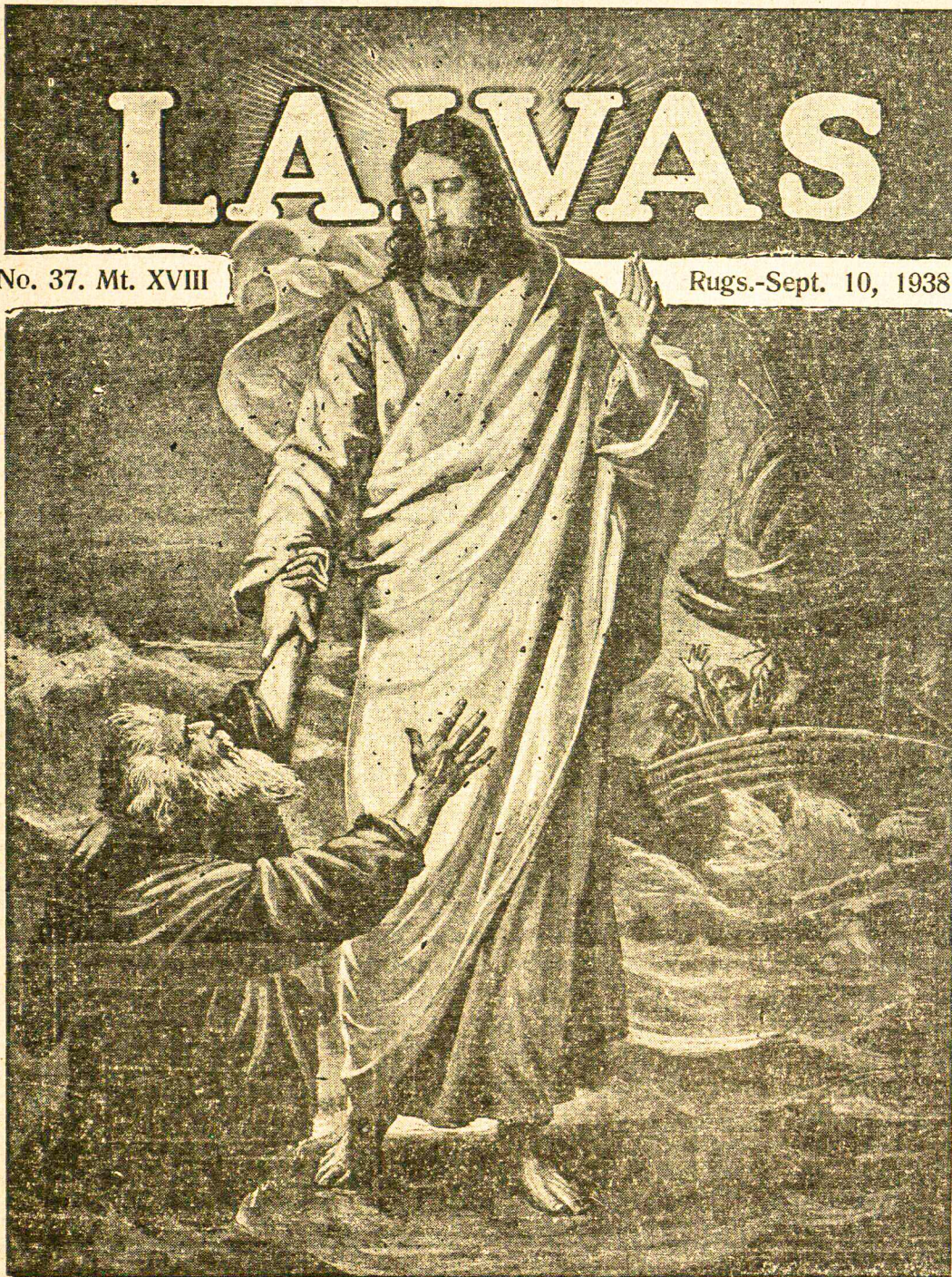

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 37. Mt. XVIII

Rugs.-Sept. 10, 1938

ETSR vald.
respublikos
biblioteka

XIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mat. 6, 24—33.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniais: Nėvienas negali tarnauti dviem valdovam; nes arba jis vieno nekės ir mylės kitą, arba vieno laikysis ir niekins kitą. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai. Todėl aš sakau jums: Nebūkite bailiai susirūpinę savo gyvybe, ką valgysite, nė savo kūnu, kuo vilkėsite. Ar gi gyvybė ne svarbesnė už valgį ir kūnas už drabužį? Žvilgterėkite į dangaus sparnuočius: jie nesėja, nei pjauna nei į kluonas nekrauna; ir jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daug daugiau verti kaip jie?

Kasgi jūsų gali savo rūpesniu padidinti savo ūgį vienu mastu, Ir kam jūs labiau rūpinatės drabužiu, Žiūrėkite į lauko lelijas, kaip jos auga; jos nesidarbuoja ir neverpia; tačiau aš sakau jums, kad ir Saliamonas visoje savo garbėje nebavo taip apsilkęs, kaip viena jūjų. Taigi, jei Dievas taip apvelka lauko žolę, kuri šiandien yra, o rytoj metama į krosnį, kaip gi labiau jūs žmonės menko tikėjimo, Nebūkite tat bailiai susirūpinę ir nesakykite: Ką valgysime, ar ką gersime, ar kuo apsidengsime, Nes visų tų dalykų labai ieško pagonyš. Juk jūsų Tėvas

LEKCIJA

Gal. 5, 16—24.

BROLIAI, aš sakau: Elgkitės vadovaujant dvasiai, ir jūs nevyksite kūno geidulių. Nes kūnas geidžia prieš dvasią, dvasia gi prieš kūną; nes tuoda yra kits kitam priešingu, kad nedarytumėte visa ko tik norite. O jei jūs esate dvasios vedami, jūs ne esate po įstatymu. Kūno darbai yra matomi; jie yra: paleistuvystė, susitepimas, begėdystė, pasileidimas, stabų garbinimas, žavėjimai, neprietelystės, barniai, pavydai, rūstybės, vaidai, nesutikimai, atskalos, neapykantos, žmogždystės, girtuokliavimai, apsirijimai ir į tuos panašūs dalykai. Kaip aš jums anksčiau sakiau, taip vėl iš anksto sakau: Kurie tai daro, tie negaus Dievo karalystės. Dvasios gi vaisių yra: meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrumas, malonumas, gerumas, romumas, meilumas, ištikimybė, kuklumas, susilaikymas, skaistybė. Prieš tokius nėra įstatymo. Kurie yra Kristaus, tie prikalė ant kryžiaus savo kūną draug su ydomis ir geidaliais.

žino, kad visa to jums reikia. Taigi, ieškote visųpirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta.

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

(Tęsinys)

2. Dievas leidžia save pažinti ir per gamtą

DIEVO galybės pėdas mes matome gamtoje, arba kitaip sakant, regimajame pasauli. Visi Jojo kūriniai gyvi, ar negyvi liūdija mums Jojo begaline išminti.

Jau pats žmogaus kūno sudėjimas: akys, ausys, rankos, kojos, viduriai ir t.t.; augmenys, dangaus kūnai, jūros, gyvūnai — žodžiu — visa tai parodo Jojo begalinę visagalybę. Gamtos turtai, augmenys ir gyvūnai įrodo Jojo gerumą dėl mūsų. Pavasarį gamtos atgimimas primena Jėzaus iš mirusiųjų atsikėlimą ir mūsų būsiantį prisikėlimą; pasaulinė tvarka rodo Jojo tvarkin-

gumą ir t.t. ir t.t.

Šio dėliai ir Kristus taip mėgdavo savo prilyginimus imti iš gamtos, kalbėdamas apie leliją, sėklą ir piūtį, vynuoges ir vynuonų, medžių vaisius, apie aveles ir piemenį, apie saulę ir šviesą. Jis ir gyventi sau vietą buvo parinkęs kuopuikiausias Nazareto apylinkes, Genezareto ežerą savo įstabiausiųjų stebuklų liūdininku; meilų Alyvų daržą — ramų kampilį savo maldai, pasikalbėjimui su savo dangiškuoju Tėvu!

Lygiai ir šventieji mėgdavo gamtą, mielu noru ją tyrinėdavo, matydami joje Dievo Didenybę (majestotą). Šv. Bernardas sakydavo, jog medžiai ir upės galinčios mus pa-

mokyti daugiau už garsiausius mokslinčius!

Kam ne kam, o jau katalikų dvasininkijai turime būti dėkingi už įvairius išradimus gamtos plotnėje: Kopernikas, Kircheris, šv. Albertas Didysis, jėzuitas Sechi ir daug-daug kitų.

Visi popiežiai globodavo mokslą, o ypač gamtos, astronomijos, kad žmonės lengviau pažintų Dievą!

Didžiausieji tyrinėtojai gamtos būdavo paprastai giliai tikintieji žmonės: garsusis Newtonas, Linėjus, Pasteuras ir t.t.

Gamta labai tinkamai yra vadinama atvira, kalbanti apie Dievą ir Jojo Didenybės knyga.

Šitokia tai Dievo Apreiškimo antroji knyga; tačiau, daug vertesnė už ją yra tai Antprigimtiniojo Apreiškimo knyga, arba Šventasis Raštas.

3. Dievas apsireiškė ir dar dabar apsireiškia žmonėms.

Stovėdamas už skysto uždangalo žmogus gali matyti praeinantį pro šali, tačiau, šis nemato jo ir, tiktai anam atsiliepus, iš balso gali pažinti, kieno stovima už uždangalo. Panašiai yra ir su Dievu, kurs mus mato, o pats Jis yra paslėptas nuo mūsų akių, kaip tai sako Izai'as pranašas (45, 15).

Tačiau, Jis leido žmonėms kelerionai pažinti save tiesioginiu būdu, kaip antai: pirmiesiems tėvams, Nojui, Abraomui, Mozei ir t.t.; be šio dar, ir netiesioginiu būdu — Jis apreikšdavo žmonėms savo vpatybes, savo sprendimus, savo valią, aiškindavo žmogaus gyvenimo tikslą ir t. p. Tai Jis atlikdavo sekančiu būdu: Jis apreikšdavo tai atskiriems pamaldiems žmonėms, liepdamas jiems paskelbti kitiems Jojo valią.

Ir taip, pavyzdžiui: Jis siuntė Nojų į sugedusius, ištvirkusius žmones prieš tvaną, kad jie pasitaisytu, jei nori išvengti Dievo bausmės. Mozę siuntė į pavergtuosius izraelitus ir Egipto faraoną. Kai kada Jis apsireiškė daugeliui žmoniui, k. a. izraelitams prie Siono kalno, ar Jėzui besikrikštiant Jordano apėj, sakydamas į ten esančius: "Štai mano mieliausias Sūnus, kurį aš pamėgau!"

Savo valią Jis apreikšdavo ir per Angelus, k. a. siųsdamas Rafaelį į Tobiją, ar Gabrielių į Švenčiausiąją Panelę Mariją, ar į

šv. Juozapą.

Kalbėdamas su žmonėmis Jis, paprastai, imdavosi regimąjį pavydalą, kaip va: Angelo, ar žmogaus, ar kalbėdavo iš debesų (ant Siono Kalno), iš degančiojo krūmo (Mozei), per vėjo užėsį (Elijui) (ar išvidiniai apšviesdamas (4 Moz. 12, 6-8).

Šitokius vyrus, kuriems Jis apsireiškėdavo ir kurie vėliau turėdavo žmonėms pranešti Dievo žodžius, paprastai vadiname Dievo pasiuntiniais. Šiam tikslui Jis pasirinkdavo pamaldžius, skaistaus gyvenimo vyrus, suteikdamas jiems pranašystės ir stebuklų darymo dovaną, kad žmonės jais tikėtų ir veikiau pildytų Dievo valią.

Šitokie pasiuntiniai būdavo visų pirma patriarchai, pranašai, Dievas Sūnus, Apaštalai. "Dievas daug sykių ir tuleriopu būdu kalbėdavo kitados tėvams per pranašus, paskiausiai šiomis dienomis kalbėjo mums per Sūnų..." (Žyd. 1, 1-2).

Dievo apreikškimus galima tikrai pavadinti auklėjimu žmonių, kadangi, kas paskiram žmogui yra auklėjimas, tas yra ir Apreiškimas visai žmonių.

Atskiri Dievo apreiškimo laikotarpiai kaip tik atitinka žmonių vystymosi laipsnį: kūdikystę, jaunatvę ir subrendimo amžių.

Su patriarchų laiku žmonėmis, kurių prigimtis buvo buvusi dar pirmvokštė, lyg kūdikystės, Dievas elgėsi dar minkštai, nespausdamas jų kietais įsakymais.

Izraelitai savo jaunatvės būdu, atkaklumu, užsispyrimu ir karšta aistra buvo reikalingi jai aštrių įstatymų, nuolatinio pamokymo, išpėjimo ir bausmės.

Kai Dievas žmonių palaikė jau prinokusią vyriškąją amžių, tai liovėsi įstatymų aštrumas, o atsirado Dievo Sūnaus skelbiamas meilės įstatymas, kaip tai aiškina šv. Paulius pirmame laiške į korintiečius (13.2).

Visų smulkiausias apreikšėjas Dievo valios buvo tai Jėzus Kristus, Dievas - Žmogus. Jis buvo "ištikimas liūdytojas" (Apok. 1, 5): ir yra atėjęs pasaulin duotų tikro paliūdimo. "Aš tam gimiau ir tam atėjau į pasaulį, kad liūdyčiau apie tiesą" (Jon. 18, 37). Ką Jis kalbėdavo, tai kalbėdavo tai, ką buvo gaves iš Tėvo, kurs yra dangouse (Jon. 12, 50). Jojo paliūdimas yra tikriausias ir smulkiausias, kadangi Jis yra vienatinis Dievo Sūnus ir niekas kitas ne-

supranta Dievo esmės, kaip kad Jis (Jon. 1, 18). Jis davė paliūdyimo apie tai, ką yra matęs, bet žmonės nepriėmė Jojo paliūdyimo (Jon. 3, 2).

Ir Apaštalai skelbdavo Dievo apreikštusius dalykus, ir turėjo liūdyti apie tai, ką buvo matę ir girdėję, o ypač Jėzaus iš numirėlių atsikėlimą, ir tai ne vien tik Judėjos žydams, bet viso pasaulio žmonėms. Šio dėliai ir šv. Paulius sako, jog jojo darbas tai esąs liūdyti Evangeliją, "kad tik pa- baigčiau savo bėgimą ir žodžio tarnystę, kurią aš gavau iš Viešpaties Jėzaus liūdyti apie Dievo unalonės evangeliją" (Apd. 20, 24).

Jėzaus Kristaus ir Apaštalo lūpomis visiems žmonėms kalbėjo Dievas paskutiniaisiais laikais. Šituo laikotarpiu, t. y. Apaštalais ir baigiasi duotasis visai žmonijai Apreiškimas. Tiesa, Jis retkarčiais apsireiškė dar atskiriems žmonėms; tačiau, šitie apreiškimai jau nebesudaro sekančiojo pirmąjį apreiškimo, kuriuo remiasi mūsų tikėjimas. Jais galima tikėti, ar netikėti, kadangi šitie Dievo apsireiškimai nesudaro pagrindinių tikybos dalykų, t. y. dogmų.

4. Apreiškimo reikalingumas.

Kad ne Dievo Apreiškimas, tai žmonės niekad nebūtų galėję kaip reikiant pažinti Jį ir Jojo valią; be šio dar, nebūtų galėję tinkamai prisiruošti sutikti ir priimti ateinantį Išganytoją.

Trys Išminčiai (karaliai) nebūtų buvę radę Kūdikielio Jėzaus, jei jiems nebūtų pasirodžiusi Betliejaus žvaigždė. "Žmogaus akys yra reikalingos šviesos žemiškiems dalykams matyti; sielos akys, protas irgi reikalingas dieviškosios šviesos, kad galėtų matyti dieviškuosius dalykus", sako šv. Augustinas. Dėl įgimtosios nuodėmės ir pasidavimo kūniškai aistrai žmonijos protas taip sumenkėjo, susilpnėjo, kad žmonės jau nebegalėjo tinkamai pažinti Dievo ir Jojo valios iš Jojo darbų, kaip regime iš Išminties knygos (9, 15). Tai geriausiai parodo mums ir žmonijos istorija.

Stabmeldiškos tautos tikėdavo šimtų šimtais įvairiausių dievaičių, kuriuos manė esant ir žmonėse, ir gyvuliuose, o ypač negyvuose kūniuose. Atiduodama dievaičiams garbė dažniausiai būdavo sujungta su baisiausių ištvirkimų, žiaurumu; jiems aukota

net ir žmonės! Savieji dievaičiai vaizduota su visais žemiausiasiais žmonių polinkiais; turėta paleistuvystės, apmaudos, vagystės, žmogžudystės ir t. p. dievaičiai! Neturėta nieko švento, nieko kilnaus! Net ir garsiausieji stabmeldžių mokslinčiai įkrisdavo į didžiausias klaidas ir žvėriškumus! Ciceronas, vienas garsiausių pasaulio kalbėtojų, pagirdavo savižudystę! Vienas didžiausiųjų filosofų, kurio mintimis ir nūdien gerėjosi žmonės, Platonas, pagiria kūdikių žudymą, kitataučių paniekinimą. Kai dėl žmogaus atsiradimo, jojo siekio ir t. p., jų visų klysta, kits kitam prieštarauta; o jų gyvenimo būta visai priešingo jų skelbtoms tiesoms! Daug jų viešai prisipažindavo, jog jie nieko tikro negalį pasakyti, jeigu jau Kūrėjas pasaulio jiems tai apreikštų! Šitokios nuomonės buvo ir Sokratas, ir Platonas! Pagaliau, be Apreiškimo žmonija nebūtų galėjusi pažinti Išganytoją ir Jį tinkamai garbinti.

Karalių Karalius, t. y. Viešpats Dievas, pasielgė taip, kaip kad elgiasi žemiškieji karaliai, valdovai: jie iš anksto praneša žmonėms apie savo atvykimą.

Ačiū Dievai, mes jau turime Apreiškimą, už ką turime būti dėkingi Jam, lygiai taip, kaip kad ligonis savo gydytojui, kurs sugrąžino jojo akims regėjimą! Tačiau, pasigailėjimo verti tie, kurie nesirūpina Apreiškimu, kadangi jie galima prilyginti žmogui, kurs skaisčią dieną uždaro langines ir atkakliai kiukso sau tamsoje!

Kad visi žmonės tinkamai pažintų Dievą ir Jojo šventą valią, tai Jėzus ir išsiuntė savo išrinktuosius Apaštalus pasaulin skelbtų apreikštojo mokslo. Prieš užžengdamas dangun Kristus yra pasakęs Apaštalams: "Man yra duota visa valdžia danguje ir žemėje. Eidami, tat, mokykite visas tautas, krikštydami jaos vardan Tėvo, ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios... Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai" (Mat. 28, 18-20).

Ir štai, Apaštalai, neatsižvelgdami nei vargo, nei pavoju, nei, pagaliau, mirties, išsi-skleidė po pasaulį ir skelbė apreikštąjį Dievo žodį, nesiliaudami iki mirties. Jiems miru, jų uždavinį Dievo žodžiui skelbti visoms tautoms varo toliau Jėzaus paskirta ir liepta R. K. Bažnyčia.

Meilė ir Neapykanta

(Pabaiga)

Atsiminkite kai kuriuos įvykius iš Jo paties gyvenimo ir matysite, kai pasaulis Jo neapkentė nuo pat pradžios. Kuomet Jis buvo aštuonetos diena, garbingas senelis Simoneas jau kalbėjo Jo Motinai, kad Jis bus ženklas, kuriam bus prieštaraujama, lygiai kaip ir Jonas tragiškai pažymėjo, jog Jis atėjo į pasaulį, ir pasaulis Jo nepriėmė. Kuomet Jis dar nebuvo pilnų dvejų metų, jau Erodo kareiviai ištraukė kalavijus nekaltųjų žudynei, kad nužudytų pačią nekaltybę. Vėliau, gyvenimo pačiame pilnume ir vyriškume, išivaizduokite dieviškąjį Mokytoją su Jo apaštalais tą naktį prieš Jo mirtį, kuomet Jis žvelgė į būsimus laikotarpius ir kalbėjo visoms ateities giminėms, kad pasaulis Jo neapkęs. Toji neapykanta, kalbėjo Jis, bus taip gili, jog ir tu, kurie Jį myli, pasaulis baisiai neapkęs: **Jeį pasaulis jūsų nekenčia, žinokite, kad manęs pirm jūsų nekentė. Jei būtumėte iš pasaulio, pasaulis mylėtų, kas jojo yra: tačiau, kadangi jūs nesate iš pasaulio, bet aš jus išrinkau iš pasaulio, todėl pasaulis jūsų nekenčia. Atsiminkite mano žodžius, kuriuos aš esu jums sakęs: Tarnas ne didesnis už savo valdovą. Jei jie mane persekioja, persekioja ir jus... Bet visa tai jie jums darys dėl mano vardo, nes nepažįsta To, kurs yra mane siuntęs.**

Jėzus Kristus bus nekenčiamas! Nekenčiamas... Kokia nepaprasta pranašystė! Ir ką gi Jis yra padaręs tokio, dėl ko turėtų būti nekenčiamas? Jis buvo romus ir nuolankios širdies, o savo gyvenimą ir gyvybę aukojo žmonėms atpirkti. Jo Evangelija buvo meilės Evangelija visiems, net ir Jo priešams. Jo paskutinis veiksmas buvo atleidimas tiems, kurie Jį nukryžiuo. Tai buvo visa iš paniekos ir neapykantos, tariant Jo paties žodžius, "be priežasties". Tame visame buvo baisi veidmainybė. Jis išgydė jų žaizdas, ir jie Jį sužeidė. Jis prikėlė jų numirusius į gyvenimą, o jie Jį nužudė. Jis pašaukė žmones iš pikto į gerą, o piktieji Jį prikėlė ant Kryžiaus. Jis atnešė dieviškąjį gyvenimą padaryti visus žmones draugais ir bičiuliais, o priešai Jam atnešė baisią ir karčią mirtį.

Jokios Jo neapykantos priežasties nebuvo tuose, kurie Jį mylėjo. Jie buvo neturtėliai, kaip ir Jis pats; jie ryžosi būti tobali, kaip ir jų dangiškasis Tėvas buvo tobulas; ir nuolankūs, kaip Jis, kurs numazgojo jų kojas. Net kuomet buvo persekiojami, jie džiaugėsi; kuomet jiems buvo piktažodžiaujama, jie laimino; ir kuomet nusikaltėliai į juos sviedė dumblą, jie buvo jų teisintojai.

Rodos, nei Jo gyvenime nei moksle nieko nėra tokio, kas galėtų būti nekenčiamas. Dėl to, turime išoriniai žvelgti į Jį ir Jo Evangeliją, jei norime surasti tos nenykstančios neapykantos priežastį. Ar tai gali būti, kad Jis bavo prigaudinėtojas, kaip komunistinė Rusija iki, ir, anot komunizmo, kad Jo religija yra apgavystė? Tačiau, jei Jis yra prigaudinėtojas, kaip Sovietai tiki, tuomet mūsų meilė Jam yra klaidinga, ir komunistų neapykanta yra tikra. Bet jei jų panieka yra pagrįsta, tuomet jie patys turėtų atnaujinti jų pačių ir žmonių širdis. O jei mūsų meilė Kristui taip daugel nuveikė žmonijai pataisyti ir jei mūsų meilė yra tuščia svajonė, tuomet kokių didelių dalykų turėtų jų neapykanta nuveikti, kad panaikintų tą dievinąją klaidintoją arba prigaudinėtoją!

Tačiau komunistai, išeidami iš neapykantos gerieji darbai? Kokias gi tautas jie ištraukė iš pikto ir sugedimo? Kieno gi sielas jie paguodė? Kieno širdis jie nuramino? Kur yra jų Gailestingos Seselės? Kur yra jų baltai aprėdytos mergelės? Kur jų laimingos moterystės? Vienok, ten yra žmonių, mirštančiųjų skausmuose. Ten yra sielų, trokštančių amžinojo gyvenimo duonos, ir ten yra nuodėmingų širdžių, maldaujančių atleidimo ir dovanojimo. Kur gi, o Neapykanta, yra tavo paguoda, tavo pasigailėjimas tokioms sieloms ir tavo ramybė?

Įrodo Dievo esimą

Ne, Kristaus neapkentimas ne iš to eina, kad esą Jis buvęs apgaudinėtojas. Tiesa, daugelis protų nusilenkė nuomonei, kad Kristus buvęs klaidintojas. Bet kiek daug klaidintojų yra buvęs pasaulyje! Ir nė vienas iš jų nebėra po mirties nekenčiamas. Kur gi

tad rasime priežastį Jam neapkęsti?

Čia turi būti kokia nors ypatinga, nepaprasta priežastis, tik Jam vienam. Nė viename kitame žmoguje visoje istorijoje negalima rasti gyvuojančio ir nemiršančio neapkentimo, išskyrus neapykantą prieš mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Nė vienas pasaulinės religijos įkūrėjas niekada nekalbėjo, kad bus nekenčiamas, ir iš jų nė vienas niekada nebuvo nekenčiamas: Magometas nėra nekenčiamas, Zoroastra nėra nekenčiamas, Buddha nėra nekenčiamas. Gi kai kurie vyrai, kuomet jie gyveno, buvo neapkenčiami. Toks buvo pavyzdžiui, Neronas; net jo paties artimieji jo neapkentė. Caras Jonas baisusis, kol gyveno, buvo plačių sluoksnių nekenčiamas. Vokietijos gyventojai nėra pakeltų kumščių paniekai ir grūmojimui prieš Neroną. Nebėra karčių piktazodžiavimų prieš Joną Baisųjį. Nebesigirdi ir neaidėja neapykantos giesmės viršum Bismarko kapo. Neapykanta pragaišo ir mirė kartu su jais.

Dėl ko gi mirė neapykanta prieš kiekvieną kitą, o tveria prieš mūsų, Viešpatį Jėzų Kristų? Čia gi einame pro tikrosios priežasties. Kas gi sudaro neapykantą? Neapykanta reiškia tam, kas prieštarauja arba stato kliūtį mūsų norams ir geismams. Dėl ko gi Neronas buvo nekenčiamas, kuomet buvo gyvas? Kadangi jo piktadarybės buvo kliūtis socialiniam teisingumui, kurio romėnai buvo išsiilgę. Betgi dabar Nerono piktadarybės yra sugriautos su jo kūnu, ir niekas daugiau neapkenčia jo. Šiandien niekas daugiau neapkenčia Tiberijaus, Domicijono, Jono Baisiojo, Nestorijaus... Dėl jų net paniekos žodis yra per stiprus. Jie nustojo būti neapkentimo akstinai, kadangi jie nustojo būti kliūtimis. Tačiau, su mūsų Viešpatimi yra kas kita. Neapykanta prieš Jėzų Kristų, niekada nenusilpnėjo net po dvidešimties amžių, kaip moderninė Sovietų Rusija, Meksika ir Ispanija gali pilnai paliūdyti; ir priežastis aiški: dėl to taip yra kad Jis vis dar yra kliūtis, kliūtis naodėmei, kliūtis savimylai, kliūtis bedievybei, ir kliūtis pasaulio dvasiai. Jėzaus Kristaus dvasia dar gyvena tuose, kurie Jį myli. Jis dar yra kliūtis tautoms, kurios nori užmiršti Dievą; Jis dar yra užristas akmuo tiems, kurie paliauja mels-tis; Jis dar yra persergėjimas arba bausmė tiems, kurie nusideda ir neatgailauja; Jis

dar yra Dievybė, atsisakanti nužengti nuo kryžiaus, kad laimėtų delnų valandinį plėjimą; Jis dar yra balsas, šaukiąs išvargintas širdis tolintis nuo pasaulio dvasios ir jas kviečiąs į Dievo vaikų garbingąją laisvę. Neapykanta dar tveria, kadangi Jis vis dar gyvena. Tačiau, jei Jis dar gyvena, tuomet Jis yra Dievas. Jei Jis yra Dievas, tuomet iki pasaulio dvasia pragaiš, vis bus suspaudimas ir sielvartas Jo sekėjams. **Pasaulyje jūs turėsite suspaudimo; bet pasitikėkite, aš apgalėjau pasaulį.**

Štai kur yra priežastis Katalikų Bažnyčios neapkentimo, nes mūsų Viešpats Jėzus Kristus buvo beribiai mylėtas ir beribiai neapkenčiamas, kadangi Jis yra Dievas. Vien tik Dievo karališkosios meilės perkreipimas galėtų kuomet nors išaiškinti tokią neapykantą.

Dailininko sūnelis

Vieno dailininko sūnelis priėjo pirmos Komunijos, kurią priėmė su nepaprastu maldingumu.

Ateinantį sekmadienį tas berniukas atsi-kėlė gana anksti, apsitaisė savo gražiausiais rūbais ir jau buvo pasiruošęs išeiti.

Pamatęs tai tėvas pasišaukė jį ir klausia?

— Kur eimi taip anksti?

— Šventų Mišių klausyti, tėveli! Juk Viešpats įsakė šventą dieną švesti.

Nustebintas tėvas, norėdamas jį pajuokti, tarė:

— Kvailutis esi! Žinok, kad visus tuos įsakymus išsigalvojo kunigai. Tikėk man: Dievas niekuomet to nėra įsakęs.

Berniukas iš nustebimo net akis pastatė ir sužiūro į savo tėvą ir paskui tarė:

— Bet tuomet galėjo būti išsigalvotas ir kitas įsakymas, kuris liepia Gerbti savo tėvą ir motiną...

Visiškai sugautas tėvas, ne tik kad leido sūneliui eiti į bažnyčią, bet ir pats tuojau apsitaisė ir kartu su juo išsiskubino į parapijos bažnyčią. **Br. Kestauskas, S. J.**

“Kas nors priima vieną tokį kūdikį mano vardu tas mane (Jėzų) priima.” (Mato XVIII, 5).

Kas laimėja savo gyvybę, praras ją, ir kas dėl manęs prapuldytų savo gyvybę, ras ją. (Mato X, 39).

Paklausimams Atsakymai

Ar Adomas ir Ieva pateko į dangų po savo mirties?

Ne, nepateko, bent tuoj po mirties. Niekas negalėjo įeiti į dangų po pirmųjų tėvų nuodėmės iki Kristus neatkėlė dangaus vartų Savo kančia ir mirtimi. Įžengdamas į dangų, Kristus vedėsi tiesiog visą kariuomenę teisiųjų prie savo amžinos linksmybės. Tūkstančių tūkstančiai ištikimų žmonių, kurie buvo praleidę gyvenimą pagal Dievo ir prigimties įstatymus ir numirę pašvenčiamos malonės stovyje, laukė Atpirkimo, vietoje vadinamoje "limbo".

Tačiau, Adomas ir Ieva pasiekė aukštos doros ir tapo šventaisiais. Jų šventę Bažnyčia apvaukščioja gruodžio 24 dieną, Kalėdų vilijoje. Taigi, Adomas ir Ieva pateko į dangų, bet ne tuoj po savo mirties, o tik kada Kristus atlygino už nuodėmę.

Ar sekmadienis "Septuagesima" taip užvardintas dėl kokios šventosios?

Ne, Gal yra šventoji tuo vardu, bet šventųjų sąrašai jos nepaduoda. "Septuagesima" yra lotyniškas žodis, reiškias "septyniasdešimtoji".

Pirmose krikščionijos dienose, gavėnia prieš Velykas tęsdavosi keturiasdešimts, penkiasdešimts, šešiasdešimts ir net septyniasdešimts dienų. Pagal dabartinį sutvarkymą, gavėnia užima tik keturiasdešimties dienų laikotarpį. Trys sekmadieniai prieš gavėnią prirengia prie gavėnios, nes jau praleidžiama Aleliujos ir jau pakeičiamos arnotos rausvai mėlyna spalva. Šie trys sekmadieniai prieš mūsų gavėnią vadinasi Septuagesima (septyniasdešimtoji), Sexagesima (šešiasdešimtoji) ir Quinquagesima (penkiasdešimtoji). Tokiu būdu pataikoma senųjų gavėnių atmintis.

Ar pakaktų nuotakai nešioti vien kaspiną apie galvą ar ir ji turi nešioti skrybėlę ar nuometą?

Nuotakos nėra išimtytys taisyklei, jog moterys bažnyčioje turi būti uždengtomis galvomis. Taigi, nepakanka nuotakai ar kuriai kitai vien kaspinėliu apvesti galvą, bet nuotakos ir visos moterys bažnyčioje turi ne-

šioti skrybėlę, nuometą ar kaip kitaip pridengti galvą.

Ar krikštijamojo asmens brolis gali būti jo krikštatėvis?

Taip, gali. Dėlei giminystės, krikštijamojo asmens vien tėvas, motina, žmona ar vyras negali būti jo krikštatėvis ar krikštamoto, bet visi kiti giminės ir artimieji gali.

Jeigu kas vaigyto po dvyliktos valandos naktį, tuo laiku nežinodamas, jog po dvylikos ar galėtų priimti Komuniją?

Jeigu prieš priimant Komuniją, jis aiškiai sužinotų, jog yra valges po vidurnakčio, jam nevalia eiti prie Komunijos. Pasiteisinimas, jog valgyto metu nežinojo, jog jau po dvylikos ir jog jeigu būtų žinojęs nebūtų valges, nieko nepadeda, dalyko nepakeičia ir neatitaiso — pasninkas vis pasilieka neišlaikytas ir sulaužytas.

Kristus ras mano pabučiavimą!

Mažas negriukas, nusiųstas į vieną vienuolyną parnešti nekonsekruotų ostijų, prašo seselės jas parodyti.

Žiūrėk, kiek nori, tik jų neliesk! — įspėjo negriuką seselė, atidarydama gražią dėžutę, pilną baltutėlių ostijų. Negriukas, nieko nelaukdamas, pasi lenkė prie dėžutės vieną jų karštai, karštai pabučiavo.

— Bet, juk tai paprasta duona, mano mažyti! paaškinio seselė.

— Nieko, seselė: tuoj bus šv. Mišios, ir šioje duonoje išgyvens pats Dievas. Jis atėjęs ir ras mano bučinį, — naiviai pasigyrė mažasis Eucharistijos karžygs.

J. Raulinaitis

400,000,000 katalikų

Žinomas jėzuitų žurnalas "Stimmen der Zeit" neseniai paskelbė, kad pagal paskutinius apskaičiavimus visame pasaulyje jau yra 400,000,000 katalikų. Įvairiais vardais pasivadinusiu protestantų yra 207,000,000, o Rytų sekismams priklausančių apie 163,000,000. Islamą išpažįsta 306,000,000, o budizmą tik 221,000,000 (t. y., daug mažiau, negu anksčiau buvo perdėtai manyta).

Kun. J. Vaitkevičius, M. I. C.

MALDOS UŽ JAUNIMĄ

1. Griežta pareiga lankyti katalikiškas mokyklas

ŠV. Tėvas Pijus XI liepia melstis rugpiūčio mėnesy už mokyklinį jaunimą, tą būtent, kuris lanko nekatalikiškas mokyklas. Pragas gerai žino, kad katalikiškoji mokykla yra viena iš svarbiausių priemonių Dievo karalystei išlaikyti ant žemės, todėl ragina savo talkininkus daryti toms mokykloms ko daugiausia kliūčių, o kur galima stengtis išgriauti jas visiškai.

Ne visi tėvai yra tiek susipratę, kad mokyklų įvertinti katalikišką mokyklą, ne visi turi tiek energijos, kad ją remtų, nepaisydami jokių kliūčių ir siųstų į ją savo vaikus. Daug yra tokių, kurie, tarsi upės srovės nešami, plaukia priešinga savo sąžinės ir savo pareigų kryptimi, siunčia savo vaikus į nekatalikiškas mokyklas, išstatydami jų tikėjimą ir amžiną likimą didžiausiam pavojui, o ant savęs užsitraukdami Dievo teismą ir pasmerkimą. Gali kas tam netikėti, gali net tyčiotis iš pareigų, kurias Dievas ant jo uždėda, bet negalės išvengti Dievo teismo ir negalės teisintis, kad nežinojo, nes Bažnyčia šaukia nuolatai savo ganytojų lūpomis ir primena tėvams jų pareigas.

Bažnyčios reikalavimas, kad katalikų tėvų vaikai lankytų katalikiškas mokyklas, taip yra griežtas, kad parapijų kunigai: klebonai ir jų pavaduotojai neturi teisių paliuosuoti tėvus nuo tos pareigos. Toji teisė palikta vienam vyskupui, kuris, ištyręs visą padėtį, pagal šv. Sosto duotas instrukcijas, gali leisti tėvams naudotis nekatalikiškąja mokykla, tačiau turi budėti, kad tikybos reikalai būtų aprūpinti kitokiu būdu. Neklusniems tėvams Bažnyčia gali atsakyti šv. sakramentus, kol nepasitaisys.

Toji pareiga saisto ne vien tėvus, bet ir visus auklėtojus ir globėjus, kada jie užima tėvų vietą.

2. Kokios mokyklos katalikams yra draudžiamos?

1. Pirmiausia tos, kurių pakraipa ir visas mokslas yra priešingas katalikų tikėjimui. Prie jų reikia priskaityti visas bedieviškas mokyklas su tikslu platinti bedievybę kaip pav. bolševistinės Rusijos ir Meksikos mokyklos. Paskui eina įvairių tikėjimų konfesinės mokyklos ar tai bus protestonų, ar schizmatikų, ar žydų, mahometonų ir t.t., nes jose yra dėstomos klaidos, griauančios katalikiškąją tiesą ir pasaulėžiūrą. Ir Dievo įsakymai ir prigimties įstatymai draudžia tėvams siuntinėti savo vaikus į tokias mokyklas.

Draudžia Dievo įsakymai, nes niekam nevalia atsižadėti tikrojo tikėjimo. Tėvai gi, siųsdami savo vaikus į tokias mokyklas, ne tik pasirodo nebranginą savo tikėjimo, bet ir vaikams duoda progos tą tikėjimą prarasti, o tai sunkus nusikaltimas Dievo įsakymams.

Draudžia ir prigimties įstatymai, nes prigimtis reikalauja, kad tėvai apsaugotų savo vaikų ne vien žemiškąją gyvybę, bet ir amžinąją. Jei žmogžudžiais pavadinsime tuos tėvus, kurie žudo savo vaikų žemiškąją gyvybę, dar didesniais žmogžudžiais turėsime pavadinti tuos, kurie žudo amžinąją.

2. Katalikams draudžiamos yra ir maišytos mokyklos, tokios būtent, kurios yra atviros ir nekatalikų vaikams.

Tokių mokyklų vadovėliai, programai, mokytojai turi vengti visko, kas galėtų užgauti kurį nors tikėjimą, tuo būdu turi būti apleistą daugelis tiesų, kurias sudaro katalikiškosios pasaulėžiūros ir katalikiškojo gyvenimo pagrindus. Jaunuolis, baigęs tokią mokyklą, nėra pilnas katalikas, jis yra dvasiškas neužauga, kuris darys katalikybei daugiau žalos, negu kad kūniškai neužaugos daro visuomeninėms. Jis yra geriausia dirva veistis visokiems izmams. Būdamas maišy-

toje mokykloje, jis apsiprato su visais tikėjimais, todėl visi jam lygūs ir geri kaip tie draugai, su kuriais jis sėdėjo ant to paties suolo. Iš čia jau tik vienas žingsnis prie indiferentizmo, naturalizmo, socializmo, bolševizmo ir visokių kitokių ligų, kurios pjauna katalikybę pačių katalikų rankomis daug sėkmingiau, negu visos klaidatikių pastangos. Iš čia taip pat plaukia maišytos moterystės, civilės jungtuvės, divorsai, žodžiu visiškas katalikiškosios šeimos iširimas.

3. Trečioji mokyklų rūšis, katalikams draudžiama, yra taip vadinamos bešališkos mokyklos, kuriose Dievas bei pareigos Dievo linkui nebūna paminėtos visiškai.

Kodėl tokios mokyklos yra draudžiamos, nesunku suprasti. Visi griežčiausia pasmerktų tokią motiną, kuri, bijodama primesti savo vaikeliui savąją kalbą, nekalbėtų į jį visiškai, bet lauktų kol jis neateis į metus ir tik paskai jau bandytų jį palenkti savosios kalbos pusėn. Be kalbos negali būti nei auklėjimo, nei mokslo, todėl motina, nekalbėdama į savo vaikelį, padarytų jam neapsakomą skriaudą, išaugintų jį gyvuliu, bet ne žmogum.

Panašaus pasmerkimo būtų verta ir motina Bažnyčia, jeigu tylėtų ir leistų savo vaikeliams augti be jokio tikėjimo, tąja mintimi vedina, kad galės užaugę sau pasirinkti tikėjimą, kokį norės.

Bažnyčia, gerbdama prigimties teises ir tėvų autoritetą, nieko nedaro su vaikeliais be jų tėvų žinios ir pageidavimo, tačiau priima tėvams griežtą pareigą, paties Dievo jiems uždėtą auginti vaikelias tikėjime nuo pat mažų dienų. Nevalia tad tėvams auginti vaikelių be jokio tikėjimo, o per tai nevalia siųsti į tokias mokyklas, kuriose, nors nekalbama prieš Dievą, tačiau nekalbama ir už Dievą, kuriose tikėjimas nesudaro viso auklėjimo pagrindo.

Katalikiškoji mokykla yra ne ta, kurios mokytojai yra katalikai, arba kurioje yra dėstoma katalikų tikyba, bet ta, kurioje katalikų tikyba ir katalikiškas gyvenimas sudaro visą auklėjimo pagrindą, kaip kad yra čia Amerikoje parapijinėse mokyklose. Į to-

kias mokyklas Bažnyčia įsako tėvams siųsti savo vaikus. Kas to neklauso, nežino, kad paties Dievo neklauso, į kurio teismą noroms - nenoroms reikės pribūti ir duoti apyskaitą iš savo neklusnumo.

3. Prie kurio mokyklų tipo reikia priskaityti Suvienytų Amerikos Valstijų viešąsias mokyklas?

Jas reikia priskaityti prie antrojo ir trečiojo tipo, nes, iš vienos pusės jas lanko visokių tikybių vaikai, todėl yra mišrios, iš kitos vėl jose nekalbama apie Dievą, jos yra bešališkos. Kadangi vienas ir kitas tipas išduoda blogus vaisius, todėl katalikams jos nelankytinos.

Apie viešąsias Amerikos mokyklas plenarinė antroji Baltimorės santaryba yra štai kaip išsitarusi:

“Ilgas prityrimas užtektinai, o net ir per daug įrodė, kokios didelės blogybės, kokie nenugalimi pavojai plaukia jaunimui iš viešųjų mokyklų lankymo. Pats sistemas, jose įsigalėjęs, padaro tai, kad negalima išvengti to didelio pavojaus, kuriame atsiduria katalikiškojo jaunimo tikėjimas ir dorovė. Ne iš kokių kito šaltinio reikia išvesti ir pragaištingos indiferentizmo ligos pažangą, kuri visuomet klestėjo šiame krašte, o nėra sustojusi klestėti ir šandie; ne be ašarų matome, kaip užsikrečia pagedimu ir žūva pas mus net jauniausio amžiaus karta. Ir nenuostabu, nes piktinantis gyvenimas tų, kurie arba išpažįsta klaidingą tikėjimą arba neišpažįsta jokio, kasdieninis skaitymas ir apmąstinėjimas tų rašytojų, kurie puldinėja, graužia ir juoda druska apibarsto mūsų švenčiausiąją religiją, jos įstaigas, o net pačius dangaus gyventojus, pamaži išnaikina tikrojo tikėjimo jėgas katalikiškojo jaunimo sieloje. Pagaliau sendraugai, su kuriais susiduria mokykloje, dažnai yra persisunkę tokia dorove ir pavyzdžiais, tokiu kalbos bei elgėsio pragaištingu palaidumu, kad būdami artumoje, tirpina ir naikina mūsų jaunimo nors būtų namieje ir gerai mokomas, visą drovumą ir dievotumą tarsi ugnis, prisilietusi vaško” (Conc. Plen. Balt. II n. 426),

Prie šių žodžių nieko netenka pridurti, reikia prieš juos tik nusilenkti ir juos pagerbti, nes jie yra išėję iš garbingiausiųjų ganytojų, vyskupų, kunigų ir vienuolių lūpų, kurie dalyvavo Baltimorės santaryboje. Dirbdami žmonių išganymo darbą, jie giliausiai atjautė, kas labiausiai jiems trukdo tą darbą ir viršminėtais žodžiais davė savo jausmų išraišką. Tuos jų žodžius reiktų atspausdinti atskirai ir išplatinti tarp katalikiškų šeimų, reiktų po stiklu pakabinti ant sienos, kad tėvai, turėdami juos prieš akis nuolat, pasigydytų visiškai iš noro siuntinėti savo vaikus į viešąsias mokyklas.

4. Tėvų pasiteisinimas

Yra kraštų, kuriuose nebėra katalikiškų mokyklų, tuomet tėvai su vietos vyskupo leidimu gali naudotis ir viešomis mokyklomis, jeigu jos nepriguli prie pirmojo mokyklų tipo, tokių būtent, kurių tikslas griauti katalikų tikėjimą. Į tokias mokyklas siųsti savo vaikas nei vyskupas negali duoti tėvams leidimo. Tėvų neklusnumas lyginai čia savo tikėjimo atsižadėjimui.

Bet yra vietų, kur katalikiškos mokyklos yra lengvai pasiekiamos, o vis vien tėvai jomis nesinaudoja ir siunčia savo vaikus į viešąsias mokyklas. Čia jau tėvai negali turėti jokio pasiteisinimo, nors ir bando teisintis.

Vieni teisiasi sunkiais laikais, kad neturį kuo užsimokėti už vaikų mokslą ir knygas. Pasiteisinimas be pagrindo, nes nuo nieko neturinčių nieko ir mokykla nereikalauja.

Kitiems atrodo, kad viešose mokyklose mokslas geriau pastatytas. Taip gali mintyti tik tas, kuris nieko neišmano apie mokslą, arba užsispyręs katalikybės priešas. Kas niekad nėra lankęs mokyklos, tas sprendžia apie mokslą iš mokyklos patalpų ir sienų didumo. Valstybė turėdama daugiau pinigų, gali pastatyti savo mokykloms ir sienas didesnes, bet tai nereiškia, kad ten ir mokslas didesnis, tarsi mokslas prigulėtų nuo sienų. Jautis juk turi daug didesnę galvą už žmogaus, bet tai nereiškia, kad jis turėtų dau-

giau ir proto. Visi mokyklų lenktyniavimai parodė kad katalikiškose mokyklose mokslas geriau yra pastatytas, nes jų auklėtiniai visaomet laimi varžytinėse pirmąsias dovanas ar požymius. Ir lietuvių katalikiškos mokyklos Seselių vadovaujamos daug tokių varžytinių yra laimėjusios, užtenka prisiminti Čikagą, Pittsburghą, Hartfordą, Waterbury, kad įsitikintume, kad tose mokyklose mokslas stovi daug geriau už viešąsias mokyklas.

Silpnavaliai tėvai nemokėdami suvaldyti savo vaikų, leidžia jiems patiems pasirinkti mokyklą. Kadangi katalikiškoji mokykla daugiau reikalauja nuo savo auklėtinių negu viešoji, reikalauja ir tinkamo elgesio, ir bažnyčios lankymo, ir tikybos pamokų, nenuostabu, kad vaikai, pripratę valdyti savo tėvus, o nebūti jų valdomi, ir ima reikšti savo nenorą eiti į katalikišką mokyklą, žinodami gerai, kad tėvai jiems nesipriešins.

Čia daug prisideda ir tėvų atšalimas prie tikėjimo. Katalikiškųjų mokyklų vaikai parneša namon žinių apie šventes, apie būsimas ar buvusias iškilmes bažnyčioje, savo pavyzdimi primena tėvams dažną išpažintį ir šv. Komuniją, pirmą mėnesio penktadienį, neramu darosi tėvams, kad jie visame tame nedalyvauja, todėl noriai siunčia savo vaikus į viešąsias mokyklas, kad visa to negirdėtų ir galėtų ramiai gyventi savo atšalime.

Tos ir kitos priežastys padaro tai, kad pusė mokyklinio amžiaus vaikų lanko viešąsias mokyklas. Pagal paskutinį mokyklų sąrašą katalikai turi savo mokyklose virš dviejų milijonų vaikų, toks pat skaičius, reiškia virš dviejų milijonų lanko viešąsias mokyklas.

Blogiau yra su aukštesniosiomis mokyklomis. Čia katalikai yra sutraukę apie 400,000 vaikų, kuomet viešose yra apie 1,300,000.

Sudėję į krūvą pradžios mokyklų mokinių skaičių su aukštesniųjų skaičiumi, gausime apie pusketvirto milijono visokio amžiaus katalikiško jaunimo, kuriam grėsia pavojus prarasti tikėjimą ir dorą, užsikrėsti visokiais izmais, indeferentizmu, socializmu, bolševizmu ir panašiomis ligomis ir prarasti amžiną išganymą. Ar neteisingai tad šv. Tėvas lie-

pia melstis už tą jaunimą, kuris lanko nekatalikiškas mokyklas.

Aukščiau minėtosios skaitlinės išreiškia vien Suvienytų Amerikos Valstijų katalikišką jaunimą, o juk yra jaunimo ir kituose kraštuose, kuris, lankydamas nekatalikiškas mokyklas, užsikrečia tomis pačiomis ligomis

kaip ir Amerikoje. Šv. Tėvas apima ir juos savo rūpestinga širdimi ir paveda mūsų maldoms. Taigi melskimės, kad Dievas apšviestų ir tėvus ir vaikas ir apsaugotų nuo prapulties, ne pagal mūsų maldų vertę, bet pagal savo neišsemiamą gailestingumą.

JAUNOM SIELOM

Laimė vien tik Eucharistijoje

DAR prieš koncertą, vienas iš dailiausių Paryžiaus teatrų buvo kupinai pripildytas nepaprastais ir rinktiniais dalyviais. Argi tai nebavo skelbta ir garsinta, kad šio vakaro koncertą išpildys vienas talentingiausių ir mylimiausių jaunųjų muzikų? Tarp moterų taip pat buvo daugelis ir grakščių ponių iš Faubourgo Saint-Germaino, kuris prieš keletą metų globojo ir lepino talentingą jaunuolį pianistą, kuris per trumpą laiką daug pasiekė. Tuomet jos iš pavydo žvelgė viena kitai. Tiesa, jos slaptai kalbėjo, kad dar neseniai jis tapo — konvertitas atsivertėliu ir yra labai uolus katalikas; tačiau jos svajėjo, kad jis vis vien liksis jų mylimasis ir dievinamas stabas, kurį nepaprastas muzikas Franzas bištas dideliai pagerbė, priimdamas jį kaip savo mylimą mokinį.

Ši vakarą pagarsėjęsio talentingo artisto muziko pasirodymas labiausiai pavyko ne kaip kitais kartais. Plojimų griausmas skambėjo visame teatre. O, kad žiūrovai būtų žinoję, kad tai buvo jų muziko paskutinis viešas pasirodymas, jų džiaugsmas gal būtų peršokęs visas ribas. Ištikrųjų garsus muzikas, Hermanas Augustinas Cohen, paskutinį kartą pasirodė pasaulinio koncerto salėje, nes už scenos, nuilsęs pianistas išskėtė savo rankas į karmelitų tėvą, tardamas:

“Pagaliau, visa pabaigta! Su kokiu džiaugsmu ir laime aš skambinau mano paskutinius akordus ir ant visados atsisveikinau su viešuma!”

Ir nuo to vakaro daug laiko praėjo, ir talentingo menininko pasaulinė garbė užgeso, nes jis dėvėjo karmelitų abitą ir gyveno kaip vienuolis, ir koncertų rūmai persimainė į tylėjimo ir vienvėsi narvelį Karmeliuje.

Tačiau, kokis gi buvo tikslas šitos permainos. Kaip gali paprastas vienuolinis gyvenimas patenkinti tą, kuris pažino vien laimėjimą, garbę, pagarsėjimą ir linksmybes, ir pamilo menininko gyvenimo keliones ir nuotykius?

Pats Hermanas Augustinas į tai duoda atsakymą. Brėsdamas, jaunasai Hermanas Augustinas, nors gyveno garbėje ir linksmybėse, bet patyrė neišreiškiamą pasiilgimą, liūdnumą, vienvėsi. Kuomet jo garbė plito Paryžiaus aukštoje draugijoje, kuomet dienraščiai garsino jo laimėjimus, kuomet skulptoriai ir tapytojai varžėsi gauti pirmą garbę kurti jo paveikslų — tarp to visa, jis sako: “Aš patyriau tuštumą ir vienvėsi, kurią dažnai atjaučia tie, kurie veda palaidų gyvenimą. Tai įsiveržia į širdis tų, kurie ieško linksmybių; tai anksčiau ar vėliau užvaldo beveik kiekvieną širdį”. Jis veltui ryžosi nuraminti savo sielos pasiilgimą, ragaudamas naujų linksmybių ir džiaugsmo. Tačiau, jis jautė tą sielos tuštumą ir sąžinės graužimą didėję, kai jis stengėsi patenkinti savo norus ir troškimus ir juos pasikandinti pasaulinėse linksmybėse.

Jo gyvenimo vienvėsi džiaugsmas

Kuomet apsigyveno vienuolijoje, Hermanas Augustinas rašė: “Nūgi, aš vėl esu vienas, bet kaip visai kitaip atrodo! Mano vienvėsi yra padalinta su Tavim, O Jėzau! Tu esi su manim mano gyvenimo visose dienose... Ligi šioliai baisi vienvėsi liūdnu mane darė ir vargino. Aš ieškojau išsiblašymo blogoje spaudoje ir draugystėje tų, kaip aš pats... Tačiau, dabar, aš trokštu, kad visada būčiau vienas su Tavim, O mano Dieve! Kaip paguodžianti yra ta vienvėsi, kurią dalinuos su Tavim!”

Tėvas Marija - Augustinas, kaipo jaunas karmelitas buvo taip vadinamas po vienuo-

liu profesijos, padarytos spalį 7 dieną, 1850 m., ir vėliau aukėjo savo uolumą ir visas jėgas, keliaudamas per Europą, kaip pamokslininkas. Tai buvo Švenčiausias Sakramentas, kurs įkvėpė jo kilniausius ir galingiausius pamokslus. Ir Švenčiausias Sakramentas buvo jo žavaus pamokslo turinys, kuomet po atsivertimo, jis įėjo į sakyklą Šv. Sulpicijaus bažnyčioje ir skelbė skaitlingiems tikintiesiems, kurie atėjo išgirsti jį pirmą kartą sakant pamokslą Paryžiuje.

Tėvas Marija — Augustinas pradėjo pamokslą nuolankiai atpasakodamas keletą smulkmenų iš savo atsivertimo. Ir kreipdamas, į jaunų vyrų grupę, kalbėjo jiems, kad gyvenęs jų gyvenimą ir dalinęs jų linksmymėmis. Jo balsui įsigalint, jis paprastais ir vaizdžiais sakiniais nupiešė savo karštą uolumą laimės ieškojime; jo tuščios pastangos rasti laimę tarp to visa, kas jį iškėlė į garbingas viršūnes, nuėjo niekais; ir skardai tuštuma paliko jo širdyje nerealizuotų iliūzijų nuolatinį sekimą po kits kito. Jis tada pradėjo aiškinti, kas sukuria tikrąją laimę, ir jaudinančiai kvietė savo klausytojus dalintis jo naujai rastu vieninteliu džiaugsmu. “Tik vienas Dievas gali patenkinti žmogaus širdies troškimus”, jis šaukė, ir jo žodžiai skambėjo kaip šv. Augustino aidišys: “Dėl Savęs, Viešpatie, mus sutvėrei, ir mūsų širdys nenurimsta! Nurims ir atsilsės tik Tavyje, Viešpatie!” (Conf. Lib. I, Cap. I).

Tėvas Marija — Augustinas vaizdžiai kalba apibudino savo sielos padėtį pirma jo atsivertimo ir krikšto. Jis vaizdavo kaip vieną naktį pamatė save einantį tarp aukštų stačių kalnų. Baisi ir nuožmi audra pakilo viršum jo galvos, ir gilioje tamsumoje jis tegalėjo vos graibytis vien nuolaidžiu šonu. Žaibavimo šviesa nurodė baisių ir žiopsiančią prapultį ties jo kojomis. Pražūtis rodėsi neišvengiama. Staiga šviesos ruožas nūšvietė artimos nolos paviršių, ir tarp granito jis toluomoje pastebėjo mažas auksines dures. Tuomet, sekant jo žodžiais, “mano save vilkau per erškėtytus ir vašiokles, ir drąsa atsinaujino... Vos kvėpuodamas, aš visas sudraskytas, sužeistas ir nusikankinęs, atėjau prie blizgančių durų, į kurias klebėčiau ir tuo pačiu maldavau pagalbos. Ir tuo-

jau pasirodė Vienas spindintis nemirštamios jaunatvės grožybe. Jis paėmė mane už rankos ir įsivedė į vidų. Ir mano ausyse staiga nutilo baisi ir nuožmi audra; ir neapsakoma ramybė įėjo į mano sielą. Ir malonus nusiplovimas tada gražino man sveikatą ir stiprybę. Tas nusiplovimas ne vien nuvalė mane nuo visų dėmių, kuriomis buvau suteptas, bet ir išgydė mano visas žaizdas, įkvėpė naują gyvenimą į mano gyslas, ir sugražino mano prarastą jaunatvę, tuo pačiu ant manęs išliejant puikiausį kvėpalą”.

Jis paskui kalbėjo apie duonos ir vyno puotą, parengtą jam, kuri stebėtinai atnaujino galias; ir papasakojo sėdinčio sosto savo Geradario regėjimą, ir Jį garbino angelai, serafinai ir cherubinai; ir apibudino dangiškosios sutartinės balsą, kurs jam kalbėjo tyriausios muzikos balsais ir kurs jį sujaudino taip, kad liejo meilės ir atgailos ašaras... Pagaliau jis maldavo savo Geradario jam pasisakyti Savo vardą, kad jis, vienybėje su angelais, galėtų laiminti savo gyvenimo visas dienas. “Ir Jis atsakė man: “Aš esu vadinamas Meile. Aš esu Eucharistija, Mano Vardas yra Jėzus!”

* * *

Hermanas Augustinas Cohen sukūrė daugelį muzikos kūrinių ir daug rašė religinėmis temomis. Tarp jo raštų yra pasilikęs dokumentas, kurs kalba apie Švenčiausiąją Eucharistiją, apie tą jo stebėtino atsivertimo priemonę ir jo gyvenimo vienintelį džiaugsmą ir vienintelę laimę.

Jis rašo: “Aš keliavau per pasaulį; aš mačiau pasaulį, aš mylėjau pasaulį, ir iš pasaulio aš išmokau vos tik vieną daktą, kad jis negali duoti laimės. O laimės! tos laimės aš ieškojau miestuose, jos ieškoti aš ėjau per karalystes, ir jos rasti aš plaukiau per okeaną. O laimės! tos laimės aš ieškojau poezijos žavėsinose, visados grožybėje, gamtos šauniuose reginiuose, pasilinksminių sukaryje, žaismų apsvaigime, praturtėjime auksu, literatūros romansų kliedėjime, nesuvaldomas ambicijos patenkinime, garsių vyrų namuose, aistrų ir dvasios linksmybėje... ir laimę aš radau vien tik Eucharistijoje!”

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Naciai Perkelia Nužudytojo Dollfuso Palaikus

Amsterdamas. — Čia pranešama, još prieš keletą metų nužudytojo Austrijos kancleriaus Dollfuso palaikai iškelti iš Seipel bažnyčios Viennoje, kur karstas buvo garbingoj vietoj įengtas. Karstą iškėlė naciai kareiviai ir išvežė į Dr. Dollfuso tėviškę; ten vietinėse kapinėse palaikai naujai įleisti žemėn.

Padėka už Rekordą

Anglija. — Anglų lakūnas Sproule, kuris savo dviviečiu lėktavu laimėjo pasaulio rekordą, tik nusileidęs, nuėjo į bažnyčią, kur kaip tik buvo laikomos šv. Mišios. Šklausęs Mišias, Sproule nuėjo pas kleboną ir paprašė, kad artimiausiąjį sekmadienį būtų atlaikytos padėkos mišios už laimėtą pasaulio rekordą.

Šimtametinės Sukaktuvės

Šimet sueina šimtas metų kai Naujoj Zelandijoje gyvuoja Katalikų Bažnyčia. Tiktai sausio 18 d. 1838 m. ten pirmą kartą atnaušauta šv. Mišių auka. Altorius, mišioms varpelis ir kiti dalykėliai vartoti pirmoms čia laikytoms šv. Mišioms, dar iki šiol užlaikyti. Tikėjimą šiame krašte išlaikė tremtiniai airiai, kurie pildydami savo tikybos pareigas, dažnai susirinkdavo bendrai maldai. Tai šių ištikimų airių gilus tikėjimas ir jų pirmojo ganytojo, vyskupo Ponpolliero, nenuilstantis veiklumas paruošė neįveikiamus pamatas, ant kurių Katalikų Bažnyčia jau per šimtmetį nepajudinama stovi. Bažnyčia gražiai gyvuoja Naujoj Zelandijoje ir Australijoje. Nepamiršta rūpintis ir vietiniais gyventojais; misijonieriai vyskupai ir kunigai sunkiai darbuojasi kaip reikiant aprūpinti vietinių gyventojų dvasinius ir medžiaginius reikalus.

Pagonų Tvirtovė

Daugeliui žmonių išrodo, jog dirbti misijų darbą reikia apleisti šis kraštas ir važiuoti toli į laukinių žmonių tarpą. Jiems išrodo, jog šis kraštas skersai ir išilgai žino apie Dievą, todėl misijonieriams čia nesą darbo. Bet nenusivilkime. Tik apsižiūrėkime apie

save ir pamatysime, jog ir šioje šalyje pagonizmas dar giliai šaknis įleidęs. Štai viena vienuolė, Seselė Marie St. Hubert, F. M. M. iš Arizona sako, "Jungtinių Valstybių žmonės nesupranta ir nežino, jog šioje gražioje jų šalyje Navajo Indijonų tarpe dar vis stipriai laikosi pagonizmas. Iš 50,000 Navajo Indijonų esama tik 3,000 krikščionių — likusieji pasinėrę tamsiausiam pagonizme. Šie indijonai dar vis prisirišę prie pagoniškų apeigų, prietarų. Garbina jie daugelį dievų; ir saulei, mėnuliui bei kuriems gyvuliams priskaitoma dieviška garbė. Jų gyvenime kunigo ir gydytojo pareigas eina vadinamas "Medicine Man" (Vaistų Vyras). Šių indijonų gyvenama vieta apima 30,000 ketvirtinių mylių plotą. Šiame plačiame plote darbuojasi vos 13 pranciškonų misijonierių ir 7 seselės, kurių darbas, gyvenimo aplinkybių dėlei, neapsakomai vargingas. Susisiektimas sunkus ir dažnai su dideliu vargu prieinamas".

Aukomis remdami ar meldamiesi už svetimias misijas, nepamirškime ir šioje šalyje dirbančių misijonierių ir seselių, kurių darbas bei gyvenimas kur kas nemažiau sunkus už svetimų misijų darbuotę; ir jiems reikalinga medžiaginė parama bei malda.

Reikalaujama, Kad Naciai Liautųsi Krikščionis Persekioje

Berlynas. — Nacių vyresnybė šiomis dienomis susidūrė su reikatavimu, kad ji galutinai liautųsi užpuldinėjusi Katalikų Bažnyčią ir Krikščionybę.

Šis reikalavimas padarytas ganytojišku vyskupų laišku, kuris perskaitytas visose "senosios Vokietijos" bažnyčiose. Laišką sustačius vyskupų suvažiavimas, įvykęs Faldos mieste. Suvažiavime tačiau nedalyvavo Austrijos vyskupai, kurie Viennos arkivyskupo Innitzerio vadovaujami, taikingai nusiteikę nacių valdžiai.

Vyskupai ypač pabrėžė faktą, įvykusį Wuerttenburge, kur pereitą savaitę nacių vyresnybė išvijo vyskupą Johanną Sproll. Ganytojiškame laiške pastebėta, jog ir kiti

Vokietijos vyskupai nežina kada ir jie gali panašaus likimo sasilaukti. Vyskupas Sproll išvytas iš provincijos todėl, kad jis atsiskyrė pereitą pavasarį balsuoti vokiečių referendumu kada ejo klausimas apie Austrijos prijungimą prie Vokietijos.

Jo Troškimai Išsipildė

Barcelona, Ispanija. — Neseniai raudonųjų buvo sušaudytas netoli Barcelonos esančio miestelio Vicho kanaaninkas Don Llado. Pririštas prie sušaudymo stulpo, senelis kunigas šypsojosi. Neiškentęs vienas budelių sušuko: "Tas senis nežino, kas yra baimė!" O kunigas jam atsakė: "Jūs patys nežinote, kaip aš esu laimingas, patekęs į jūsų rankas. Visą savo gyvenimą aš prašiau Dievo trijų malonių. Pirmiausia, kad aš galėčiau išganyti savo sielą. Šituo dabartiniu momentu aš neabejoju. Toliau, kad Dievas leistų man mirti kankinio mirtimi. Tai jau pildosi. Kas galėtų būti man malonesnio, kaip pralieti kraują dėl savo Išganytoio. Galop trečioji malonė, kurios visą laiką Dievą meldžiau", čia senelio kunigo balsas ėmė virpėti, "tai ta, kad mano mirtis galėtų išgelbėti vieną sielą, vieną sielą iš jūsų tarpo..." Senelis nutilo, o jo ramus žvilgsnis, kaip vakaro saulėlydis, žiūrėjo į jį supančią minią. Staiga minioje kilo bruzdesys. Vienas komunistas metė savo ginklus ir, prisipraudęs pro minia, sukniubo prie kunigo kojų, šaukdamas: "Ir aš noriu mirti dėl Išganytojo!" Negaillestingi budeliai ir jį pririšo šalia Don Llado, ir du kūnai salinko šūvių salvėje.

Draudžiama Dvasiškijai Keliauti Per Sovietų Rusiją

Sovietų Rusijos užsienių reikalų agentams išleistas įsakymas neišduoti persikėlimo vizų dvasiškijai norintiems keliauti per Sovietų Rusiją į Pietinę Aziją, Iraną ir Afganistaną.

Šis uždraudimas, kaip sako oficialūs Bedievių Draugijos pranešimas, taikomas misijonieriams, gydytojams, slaugėms ir mokytojams, kurie turi santykius su bent kokia bažnytine organizacija. Pranešama, šis įsakymas bus aštriai vykdomas prieš visas asmenis, kurie aktyviai nusistatę ir veikia prieš bedievybę.

Maskvos Bedieviai Nepatenkinti

Maskva, Rusija. — Tarptautinės bedievių sąjungos vadovybė Maskvoje yra labai nepatenkinta Kanados bedieviais, kuriems prikiša, būk šie snaudę ir neišnaudoję progos, neseniai įvykusio Kanados Eucharistinio Kongreso proga suruošti bedievių demonstracijos prieš tikėjimą. Tada jie būtų galėję sau laimėti daug naujų narių. Kad "skriauda" būtų atitaisyta, Kanados bedieviams yra įsakyta sekančiais metais drauge su kitomis prieštikybėmis ir laisvamanių grupėmis suruošti Kanados bedievių kongresą.

Perkėlė 300 Raupsuotų

Sunwui, Kinija. — Neseniai atgal Maryknoll Tėvai perkėlė 300 raupsuotų žmonių iš Sunwui kapinių į geresnę vietą. Kelionės ilgis buvo 100 mylių. Kai kurie laivai vos nebuvo japonų bombomis paskandinti, nes teko plaukti per vietas, kur karas siautė.

Būsimieji Tarptautiniai Euch. Kongresai

Namur, Prancūzija. — Namuro vyskupas mons. Heylen, Tarptautinių Eucharistinių Kongresų Komiteto pirmininkas, paskelbė, kad artimiausieji Tarptautiniai kongresai bus šiose šalyse: 1940 m. Ničeje, 1942 m. Lenkijoje ir 1944 m. Ispanijoje. 1946 m. Tarptaut. Euch. Kongresas bus Belgijoje, kur drauge bus atšvęsta 700 metų sukaktis nuo pirmosios Dievo Kūno šventės, įsteigtos tenai Popiežiaus Urbono IV. Iš 34 ligi šiolei buvusių Tarptaut. Euch. Kongresų 10 buvo Prancūzijoje, vienas Tunise ir kiti kitore viso pasaulio vietose. Gal netoli tas laikas, kada ir Lietuva turės garbę suruošti pas save Tarpt. Euch. Kongresą.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Lietuviai Ruošiasi prie 1939 Pasaulinės Parodos

New York. — Čia neseniai įvykusiame Kunigų Vienybės metiniame seime, apart kitų dalykų ejo svarstymai apie lietuvių dalyvavimą New Yorko 1939 metų Pasaulinėje Parodoje.

Šiuo reikalu gan plačiai atsiliepė ir angliška katalikų spauda. Apart kitų dalykų, įdėtas Kunigų Vienybės pirmininko, kun. Jo-

no Balkūno, pranešimas: "Jungtinėse Valstybėse esama suvirš pusės milijono lietuvių; o Kunigų Vienybė yra lyg dvasios vadovė visų organizacijų, kuriose čia gyveną lietuviai susibūrę. Amerika suskirstyta į aštuonias (8) provincijas, kuriose gyvuoja arti 200 organizacijų. Prie to, gyvuoja apie 125 parapijos. Nors čia gyveną lietuviai yra Amerikos piliečiai, o ir garbė jiems tokiais būti, mes tačiau nenorime, kad mūsų padavimai bei papročiai išnyktų. Galime išlikti ištikimi Amerikos piliečiai, o ir tuo pačiu palaikyti savo kilmę. Štai viena priežasčių, kurių dėlei lietuvių valdžia aktyviai ruošiasi kitais metais dalyvauti minėtoje parodoje. Tikimės sudaryti chorą iš 2000 dainininkų, kurie išpildys rinktinių lietuviškų dainų. Būsią taipgi tautiniuose drabužiuose atliktų tautinių šokių ir rūmingų turistinių pastatų."

Kunigų Vienybės valdybą sekantiems metams sudaro: kun. Jonas K. Balkūnas iš Maspeth, L. I. — pirmininkas, kun. Pranciškus M. Juras iš Lawrence, Mass. — raštininkas ir kan. Jonas S. Vaitekūnas iš Providence, R. I., — išdininkas.

Naujas šv. Juozapo Parap. Klebonas

Chicago, Ill. — Paskutinėmis dienomis neseniai mirusio klebono a. a. kun. Pranciškaus Vaitukaičio vietoje, klebonu į šv. Juozapo parapiją, So. Chicago, paskirtas pastaruoju laiku buvęs šv. Kryžiaus parapijos vikaras, kun. Mykolas Švarlyš.

Kun. Švarlyš kunigu įšventintas 1928 m. Per tą palyginamai trumpą laiką jis jau spėjo pasižymėti Kristaus vinyne. Teko kun. Mykolui vikarauti keliose didelėse lietuvių parapijose, o ir porą metų sėkmingai klebonavo lietuvių parapijoje, Rockforde. Naujam klebonui, matyt, netrūksta reikalingų gabumų, kurie užtikrina, jog jis naujoj dirvoj susilauks gražaus pasisekimo.

Mūsų visų linkėjimai — geriausių pasekų ir gausios Dievo palaimos naujam klebonui atsakomingsose jojo pareigose!

Ruošiamasi Naujiems Mokslo Metams

Hinsdale, Ill. — Baigiasi malonios atosto-

gų dienos. Mokiniai-ės, plačiai ir išilgai pradeda rankioti knygas ir daro pasiruošimus su nauja energija sutikti naujus mokslo metus.

Marijonų Seminarijoje, Hinsdale, irgi daromi spurtūs pariruošimai naujiems mokslo metams. Klierikai, gerai pasinaudoję poilsiu, atgavę prarastas jėgas, pasiryžę su Dievo pagalba sėkmingai toliau varyti sunkias studijas.

Šį rudenį, kaip paskelbta, manoma Hinsdale atidaryti seminarijai du prirengiamu kursu. Šiam reikalui padaryti ypatingi prisiruošimai ir jau susilaukta užsiregistravusių studentų.

Norintieji įstoti į prirengiamus kursus jaunuoliai dar gali suspėti susirašinėti su Tėvų Provincijolu ir atlikti reikalingus pasitarimus.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Arkivyskupas Skvireckas ir Min. Pirmininkas Pas Prezidentą

Paskutinėmis dienomis pas Respublikos Prezidentą A. Smetoną vasaros buvimo vietoje, Užugirio kieme, lankėsi J. E. metr. J. Skvireckas ir ministeris pirm. kun. Vl. Mironas. Arkivyskupas Prezidentui perdavė Popiežiaus pasveikinimą ir pareiškė savo nuomonę dėl valdžios patiekto projekto dėl santykių sutvarkymo tarp Bažnyčios ir Valstybės.

Ledų Kruša Užmušė Dvi Moteris

Vilniaus krašte šiomis dienomis siautė stambi ledų kruša, kad ledai užmušė net dvi moteris. Vietomis ledai svėrė po pusę kilogramo.

— Kalbant apie audras, nukentėjusiems Lietuvoje nuo ledų, viesulo ir žaibo yra sudarytas ūkininkams šelpti fondas, kuriame šiuo metu yra apie 20,000 litų. Šiais metais jau yra gauta per 50 prašymų. Kiek matyti, daugiausia nukentėjusių nuo audros ūkininkų yra Raseinių, Mažeikių, Šiaulių ir Marijampolės apskr. Ten daugiausia išgriauti trėbėsiai. Nukentėjusių nuo audrų ūkininkų yra

žymiai daugiau, nes ne visur apskaičiuoti nuostoliai ir surašyti atatinami aktai.

Amerikiečiai Šauliams Dovanojo Lėktuvą

Amerikos lietuviai suaukojo žymią pinigų sumą ir nupirkė lėktuvą, kurį padovanojo Lietuvos Šaulių Sąjungai. Lėktuvą šauliams įteikti įgaliotas Povilas Šaltenis. Atvykęs svečias iš Amerikos buvo labai gražiai sutiktas Klaipėdoje ir Kaune. Lėktuvo padovanojimo proga suruoštos tam tikros iškilmės, kurių metu, lakūnas Šaltenis, perskaitęs tam tikrai sustatytą aktą, Šaulių Sąjungai, Amerikos lietuvių vardu, įteikė lėktuvą. Šaulių Sąjunga iš savo pusės iškilmingu aktu atsidėkojo Amerikos lietuvių palankumui.

Uždaryta Tautinė Olimpijada

Liepos 31 d. Kaune buvo iškilmingas Pirmosios Tautinės Olimpijados uždarymas. Iškilmėse dalyvavo visos sporto organizacijos, daugybė svečių ir vyriausybės atstovai. Ministras pirmininkas Vl. Mironas laimėtojams įteikė pasižymėjimo ženklus — medalias ir pasakė uždarimą kalbą. Tautinė Olimpijada tęsėsi 16 dienų. Joje dalyvavo ne tik geriausios Lietuvos sporto pajėgos, bet buvo atvykę lietuviai sportininkai, gyveną Šiaurės ir Pietų Amerikoje, Anglijoje, Vilniaus krašte, Latvijoje ir k. Daugiausia aukso medalių, skaitant organizaciniais vienetais, laimėjo lietuviai amerikiečiai; antrą vietą laimėjo Šaulių S-gos sporto klubas. Užsienio lietuviai labai patenkinti Tautine Olimpijada, kadangi ji labiau suartino juos su brangia tėvyne, iš kurios jie išsiveža gražiausius išpušius.

Martynui Jankui 80 metų

Mažosios Lietuvos patrijarchui M. Jankui š. m. rugpjūčio 7 d. sukako 80 metų Gimęs jis 1858 m. Bitėnų km., Pagėgių apskr., patsurinčių ūkininkų šeimoje. Savo gimtinėje jis ir šiuo metu tebegyvena. Visą gyvenimą nenuilstamai dirbęs Lietuvos labui, M. Jankus ir 1923 m. su savo šeima stropiai veikė Klaipėdos kraštą prijangiant prie Lietuvos. Jis buvo Vyr. Maž. Lietuvos Gelbėjimo komiteto pirmininkas. Jankaus 80 m. sukaktis buvo labai iškilmingai atšvęsta rugp. 7-8 dienomis Bitėnuose. Per iškilmes jis buvo apdovanotas Vytauto D. II laipsnio medaliu.

Vilniečiai Lietuviai Lanko Lietuvą

Vilniečiai lietuviai, kurie dalyvavo Tautinėje Olimpijadoje, dabar lanko įdomesnes Lietuvos vietas. Šiuo metu jie susipažįsta su gražiuoju Lietuvos pajūriu. Klaipėdos lietuviškoji visuomenė vilniečiams surengė įspūdingą priėmimą. Iš čia jie navyko į Juodkrantę ir Nidą. Apleidę Klaipėdą, nuvyko į Palangą, kur taip pat entuziastiškai jie buvo sutikti ir pagerbti. Vilniečiai lietuviai sujaudinti ta nepaprasta jiems rodoma pagarba ir nuoširdumu.

Girtybės Aukos

Sargėnų km. (Naujamiestis) pil. A., paskvietęs gimines, prie alučio susiginčiojo. Ginčas baigėsi skerdynėmis. A. švogeriui V. peiliu smarkiai sužalojo galvą, kad pastarasis navežtas į Panevėžį ligoninėje VIII. 3 d. mirė.

— Upytėje gegužinėje ant Čičinsko kalno irgi be muštynių neapsiejo. Nukentėjo pilietis molainietis.

— Krekenavos didieji atlaidai Žolinė čia pat. Krekenaviečiai smarkiai ruošiasi. Alučio tikrai daug pasigamina. Restoranai, kurių yra net keturi, jau visą savaitę įvairius "trunkus" gabena. Jie tikisi net tūkstančius apyvartos padaryti. O kur dar kitos svaigiųjų gėralų parduotuvės!? Krekenavoje tikrai daug išgeriama, o didesnėmis progomis girtų pilna. Tai ir šiemet tenka laukti Krekenavoj įvairių netikėtumų.

Mažiau svaigalų, nes jau perdaug nelaimių!

RAIŠAS DIRBA RAŽANČIUS

Gerbiamieji prieteliai, aš padirbu ražančius, kaip tai: kukinius poteriukus (karoliukus) ant gero storo drato, kuris gali laikyti per metų metus.

Parduodu du ražančius už dolerį ir tikrai žinau, kad būsite patenkinti. Jeigu reikalas yra perdirbti jūsų senąjį ražančių, tai prisiūskite, o aš perdirbsiu.

Aš esu raišas, turėdamas paraližuotas kojas, ir per 14 metų esu prieglaudoj neturtėlių. Reikale meldžiu atsišaukti po antrašu: John Shislosky, Little Sisters of the Poor, De Kalb and Bushwick Avenues, Brooklyn, New York.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
 Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
 Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790